

Bprensens d. 22 Decemb. 77

Egen min Mary!

De sidste tidene har været virkelig træ-
kige, og især nærket i går, da jeg søgte
med mit Kompagni afløste 1° bataljons-
præ en liden højde på Orhanie slættens
tilt høje om Kinska berget, var jeg tem-
meligen modspået. På længe tiden havde
jeg fået hverken brev eller tidninger,
og på længe dage uden en Guds blyd,
søgte med mine soldater, var ej sær-
deles oppmuntrede. Men når søgen
er som først, kommer afstedt træst,
så gik det med mig. Kl. 8 på aftenen
fik jeg et postet, som fra post
til post kom igennem batteriet på
fjætte berget, og ej mindre en trene
brev til mig, et igennem dig min egen
ålykling af den 22 Nov. N: 9, og et af kom-
manden af mine Marsmod. Du må tro
min vov at Alexej fik bløde på den

Lite så jag hade i min riskoja, för att
jag skulle kunna låta de båda rodrerna, men
den holländska eben är enoiv, jernväll kom
till hjälp, och med näsan i brasan stöfvade
jag igenom detta hufv. Lidsamt att du öfver
plågets af dina tänder, det återstår väl
ej annat än att sätta in alla 32 nya, men
gör det då förinnan jag kommer hem, så jag
slipper se på. Ja så, fruarna i Gades kaseren
gav mig till en hjette. För dig kan jag ju
gerne vara duktig, men skulle helst slippa
för det namnet. Käraste min May, icke
har jag gjort något annat än sin pligt,
cägenbiny sådeles alls, liksom under
marschen, var jag i skriden framför
med Kompani, och på samma plats,
hoppas jag med Guds hjälp, kunna efter
slutadt krig i marschera i Gades kaseren.
Trist har jag varit hela tiden, som jag
vandra dagar två dagars tandverk, min
maga fungerar som ett uverk, och
det är allt bra. Här är nu fullkomlig

viukt, så du snö och kaupte 5te kold,
men jag har redan blifvit så van ved
att ho uti, att jag ej saknar starkt vög
garne för annat, än att då och då fö
tvätta mig ren och byta om skjorta.
Det händer visst att det illand om
natten blir tillt kallt i sommar på
leha, men en liten promenad, några gla
the, och en dugtig brassa af 5te b^{te} ston
ettar reparera snart den sak. Jag har
ej kunnat köpa min skona schlafrock,
med mig, emedan det endere snögal eller
regnat, men i dag, då min riskoja är
båt, är jag insvept i den och har form
ligen het, Hälarna endast fresta, men
jag skulle i morgon låta göra mig färdiga
stöfles för nästerna. Här ligga vi all
ännu, 3te gades division har kommit,
9te arniei korpsern skall vara på väg, och
när de anländt, skall det håna af öfver
Baltan, heben det. Jag är visst mycket
med om saken, men huru det skall gå till

begriper jag ej riktigt, då det äro fort
farande snöar på ofrusen mark. Våra
bagerier äro i Orhanie, högst 5 verst ifrån
oss, och ända beköps det hela dagen
för att få en pösa fram. Men Gurko
är död, öfver Kalkun tror jag vi kom-
ma, om ej förbud från högre ort inträffar.
3^e divisions marsch ifrån Plewna
helt skalt hafva varit högst svår, inga
tjuktvagnar kunde följa med på de dåliga
vägarna, den som blef sjuk, fick ligga
der han föll, och det skalt hafva drö-
soldater på vägen. Mätte vi på våra stöflor
innan dess, ty våra äro så littra, trass-
iga om fötterna, och läder är man ej i
stånd att gå på. Trosser se vi åt dem, men
de äro svåra att gå i, isynnerhet då
man skalt blåsa på branta bergstigar.
Humör är litet god hos de få, som
finnas kvar, jag har 80 bajonetter, natten
igenom berättat de saker och skattat rätt god-
fermoall är ett praktexemplar, hela dagen

i rörelse, och natten igenom ifrån ett till ett,
på ett ställe berättande en saga, på ett annat
görande något plockt åt de sofvande. En annan
glad pojke är Helgestrand, min nya skolas
med han sjuknade in i går afton, är litet
bättre i dag, ligger här bredvid mig inrullad
i min filt. Skulle man hafva fiktat nog
att värma de stackarsne med nåt de Skifva
spjåka, och kinin i ordentliga portioner, så
tro jag det nog skulle bära sig, men jag
för min del har jag någon höj tanke om de
pulver våra Doktorer bjuda på.

Lilla Manma har en skild talang att skrif-
va om barnen, här jag ej tillfälle att kunna
kunna i mångon, så tjuka kunde hjertligt
för hennes bref, jag hade alla mina fyra
små så lifligt för mig när jag läste brefet.
Nu kan jag tänka mig än det fräjd på
Kustö, när stora barnen kommit hem
nåtte de hafva lika vackert väder som vi,
utan så vara sorgligt. Fröken Anna ut den

flora Laurson et Kurtisoren Kares, Skola
väl ut på juldagen, om ej annorstädes
så hos gamla herrskapet på Bussila,
hvitka du ej bör glömma att källa från
mig. Det vore bra rådjur, att på några
dagar få vara hemma, leka med barnen,
äta kälke, kauske & stjupa en hare,
och sväms i baden, så se ut bejosa
min egen älskade Mary. Jag förestäl-
ler mig att du bli en riklig stätlig
fru, nu när du börjar lägga på
kullet, du får väl så runda kinder
som du hade vid skolan är, kauska
bli de lika runda som alla moster.

I sommar skickar ju Anna att vara skid-
flicka, och i nästa vinters kommer hon
väl till oss, så vi förä beane på bal.
Jag skrattar nu redan, när jag tänker
på huru förlagen hon skall vara.

När du får detta brev, äro de stora
barnen väl borta, men jag skall
skrifva till Anna och tacka för hennes

sista snälla brev. Jag fick så snart
om fingrarna att jag fick låf dricka
svenne muggar the. Mitt sista glas
sprack för några dagar sedan, och nu
dricker jag the i små te kausmugg,
som blir så het, att man måste hafva
mycket friska fingrar för att hålla
i den. På andra sidan Balkan skall
jag ännu skaffa mig ett glas, nu kan
muggen vara riktigt.

Men att mamma behåfon alls icke som
arabja att Edra brev ej komme fram,
dina båda sista med D. 9 har jag ju
reten fast, det har mig bärda att
afon jag väntat mig i minnig
men detta tros jag är D. 11. Skrif
omgård ofta, så kan ej så länge ha
komma de äro Edra brev, jag skall
afon försöka skrifa så ofta som
mögligt, men du är ej nöjd med korta
brev, det vet jag af gammelt, att
var är så upphet obeyvont att skrifa.

att jag ofta af detta skal uppskjute
dermed. Har kan jag nu ligga både
på magen och på baka, men nu är armarna
redan domnade, och magen helt om, och
före jag uppskjute med fludet till i
morgon. Kanske får jag då afse här
något nytt nere i byn.

v. 24.

I dag hafva vi Julafton, den är mera sorg-
lig så här långt ifrån. Vi hafva
Befallning att till i afton kl. 7 vara färdi-
ga att gå öfver Balken, men jag tror Gardet
får lof att uppskjute färdan, emedan vi i
natt fingo en riklig fjel kött, jag tror öfver
15%, på bergen är väl värre. Sundman har
sjuknat i natt, så jag kanske får åra för
Gardets bataljon öfver bergen. Åran är stor,
men ansvaret öfver, lyckas öfvergången,
och utom alltså många tusenden med
förfusna fötter etc, så kan man vara
stolt öfver att hafva varit med.
Vi gå härifrån i 9 kolonner, 80 bat.

40 Squadron af 160 kanoner. Vi gå med
Lithauische och Österrikiska regementen samt
2^e Jägerbatal, och 8. st. Grenadierer, under
General Major Kilosoff. Hvilka vägar vi
skola gå är för oss ännu okänt, men det
för vi nog veta till nog. To' te huru många
af våra officerare kunna följa med, Hans
Wendt, Ehrenroth, Torsten och underbefälvärd
Jakob, Arthur Clausen och Silfverhjelm, till
velaktiga, doktorerna Konrad Gieseler, Knor-
ring och Neovius i gänget från lasarettet,
men de två förförande blefva värre på
vägen. Neovius är frisk, men förtur sina
effektiva, som kaupthjelm och hundra andarna
i lit. Kaupthjelm hade öfver öfverst
men, men hans sår skall gå i god, de
i alla alla alla röda korsats lasarett är utmärkt
ta. För vi vänta ännu några dagar, blifva de
kaupthjelm alla friska, hvilka jag öfver af alla
hjerta, sig det måste vara påkostande för hvar
saken att nu just blifva efter. De två skall
allt förklarande halta så han ligger i
Bukarest, de öfriga äro gå i Skofor.
M. 4 i dag för folkets jultraktering, sup.

fläsk, välting och en bit Schweitzer ost.
Vår suppe blir väl dylik, men
vi hafva ej någon så stor betydelse att vi
alla kunde jämlas. Andelin, Proape, Stoll-
berg och Platen är äfven här, den
förflämnade är ej frisk, lider af,
ständigt modhet. De skat för all del ej
skrifva om de sjuka till någon i Kood.
Nej, nu tager mitt bref för stora di-
mensioner. Adieu min egen älskling,
i afton är mina tankar hos dig och
barnen, när vi kommer äfven till
Lützen jag hälsar på Er. Helst för
att vi ska se de små och stora barnen.
Skrif så ofta du kan, mitt papper är
juart tjukt, men jag måste väl få af
någon bättre försett, så första tillfället
dell bli möjligt, skall jag åter om
vår ängstslaktning.

Adieu min egen, Lyd bevaras dig och barnen

An. Rejers.